

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Peroratio ad Duodecimuiros. n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Quid affirmat? interfuisse se sermoni: quorumnam? otiosorum opinor hominum quorum est quidlibet fingere. Audiuit de fa d ere pro Religione reuocanda: ubi proditio? Et de exercitu: Quem exercitum vir militaris Richardus Shellæus ducere noluit, in eum ducenti Sacerdotes conspirarint? Atque ut conspirarint, egone de ducentis? Hoc testis ipse qualiscunque is est non affirmat: At nemini obsecro esse potest: Vnde hæc obsecro tanta lux, quæ cum illam is qui se ait interfuisse sermoni testis non viderit, in Angliam usque lucere potuit? Nam quod Eliottus vltimo loco adfert de die hæreticis formidando. Testem inuoco Deum, non alium menti diem obuertatum fuisse, quàm vltimum illum Iudicij diem, qui omnibus, etsi non æque omnibus, formidandus est. Etenim quemadmodum nulla respublica tam Sancta est in qua multa mala non dominantur, & vestrorum Ministrorum nullus est qui diem formidandum diuinæ legis transgressoribus quandoque non intoret, eundem ego diem auditoribus meis in memoriam reuocaui, non in quo terrenus quispiam Princeps arma Regnum turbaturus inferret, sed in quo supremas omnium Iudex Christus Dominus unicuique pro meritis præmia digna redderet, vel supplicia. Hic magnus est ille dies quem credentibus salutarem pronuntiaui & solatiij plenum, heterodoxis futurum formidandum.

XXVII. Et quoniam ea quæ obijcebantur cuncta (si me non fallit memoria) complexus sum, & ad vos nunc Duodecimuires spectat, ut de facto nostro decernatis, vtrum de Regina necesse, deue turbando Regno quidpiam meditati videamur, velim ut hunc, quem dixi, cunctis formidandum diem vos in primis præ oculis habeatis, quo die de hoc ipso Iudicio reddituri estis aliquando rationem. Vestrum neminem latet, quàm carus sit Deo innocentium sanguis; noster hic petitur: Vita nostra, vel mors in vestra sententia est: Conscientias vestras appellamus: in ijs patronum nos nullum arbitrum ue reperimus, nisi eam quam cuique vestrum Deus donauit discernendi facultatem. Animum obsecro ad rem aduertite: Non vos à vero auocent verborum phalera, aut eorum quæ splendide prolata sunt ornamenta dictorum. Integritati vestræ ingenijue non diffidimus. Criminatio tota tribus nititur fundamentis: Primum coniecturis, deinde testibus, tum ipsis rebus; quæ quidem res in hac causa omnes ad Religionis nostræ exercitium pertinent. Facile videtis quam vim habere debeant coniecturæ, cum præsertim de vita cuiuspiam atque de capite agitur; quæ in quæstione leges facti postulant certitudinem. At in coniecturis totus penè hic abiit dies, isque quàm tenuibus quamque sibi non hærentibus non potest vobis non esse perspicuum. Testes audiistis: At quales homines? quàm nullius fidei? dum palam est omnibus nullius esse Religionis: Modò fingunt Catholicam, modò profitentur à Catholicis alienam, ut odio aut lucro duci necesse sit. Quàm deinde timidè? Quàm parum fidenter iurauerit? Quàm nihil certi de certo quolibet af-

Peroratio
ad Duodecimuires.

N

firmare

1581. firmare potuerunt? An eorum quisquam iurauit, aut me, aut cæterorum aliquem in perniciem Reginæ, aut in Regni subuersionem quidquam fecisse? aut etiam dixisse? Non iurarunt. At Missas celebrauimus, confitentibus aures præbuimus, absoluimus: Hi nostri muneris actus sunt fateor; sed in nullius patrantur perniciem; eam spectant quam omnes optant animi tranquillitatem. Atque ut noueritis de his potius, hoc est, de Religione, non de Majestate quæstionem hanc omnem in nos motam esse, scire profecto debetis, oblatam nobis non semel esse libertatem immunitatemque, si nostra hæc abiurare, si uestra, quæ vocatis, sacra frequentare non abnueremus. Absit autem ut ab ijs recedamus quæ vos ipsi non potestis non probare cum moderatè iudicatis, ijs autem quæ orbi Christiano uniuerso non probantur adhæreamus. At quæstionibus de Pontificis potestate, de *Bulla Pij Quinti*, de incursione si quæ fieret iussu Pontificis quid sentiremus nihil certi respondimus, quia sanè & apud viros doctissimos, ut res proposita est, exitum certum non reperimus: Ista ad scholas, ut diximus, non ad uestram Duodecimuirii cognitionem pertinent, qui ut docti, ut sapientes, ut considerati sitis, facti tamen non incertæ doctrinæ cognitores constituti estis. Si quod malum factum, dictumque in Majestatem à nobis profectum cognoueritis, pronuntiate; non recusamus Iudicium. Si facti nihil inueneritis, parcite vitæ nostræ, parcite famæ uestræ atque conscientiæ.

XXVIII. Hæc cum vultu animoque constanti perorasset *Campianus*, ex ijs qui aderant Iudici vnus Duodecimuiros monet, rem vniersam in eo versari vtrum reis credendum sit de se affirmantibus, deque vita sua decertantibus, an testibus qui nullo cogente, liberè scilicet, iurati que dixerunt. Id Duodecimuiris in quam libræ lancem causa inclinanda esset iudicium sat manifestum fuit; cumque ad horam semoti deliberrassent, pronuntiarunt, fontes videri cunctos, qui eo die de capite dixissent. Aduocati Regij confestim Iudicis sententiam postulunt, uti secundum id quod Duodecimuirii pronuntiaissent decerneret. Iudex nihil profuturam reis clementiam ostentans, petit an quidpiam præterea afferre possint cur mortis decretum non sequatur? Tum *Campianus*; mortem inquit, si metuendam duxissemus, nequaquam hoc vitæ genus fuisset amplexi, in quo mortem quotidie ob oculos versari necesse est; At tamen cum officij nostri esse arbitramur; vitam (cuius Domini non sumus) obiecta diluendo, quamdiu licuit, seruare, his refutandis operam quam potuimus dedimus: Quantum id profuerit videtis. Et quidem omnibus manifestum esse existimo, non causâ Majestatis offensæ, sed Religionis nomine fontes nos esse pronuntiatos: Nam neque testes certi quidquam dixerunt quod non ad Religionem pertinuerit; neque coniecturæ sat validæ allatæ sunt, si coniecturis agendum omnino esset; neque si omnia vera essent quæ aduersum nos dicta sunt, tam magnam id omne crimen existimatum est, ut non potuerit vno Templorum uestrorum ingressu

Et ad Iudicium.